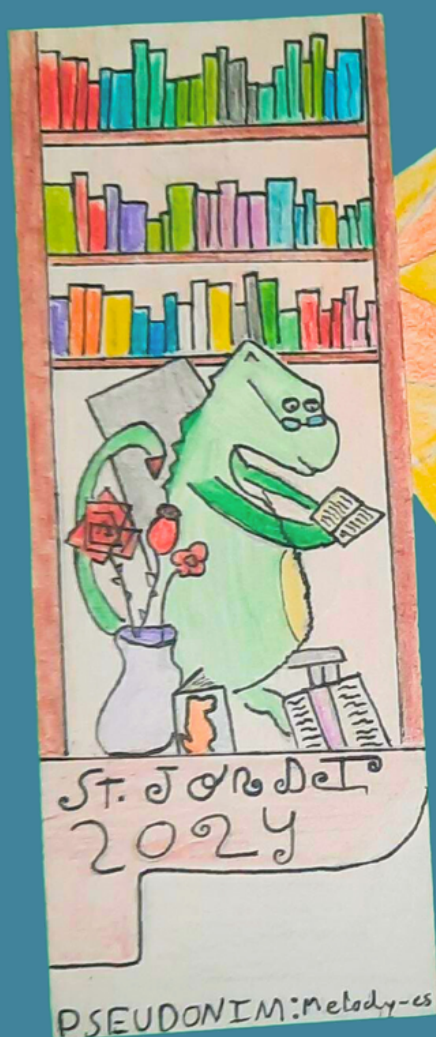

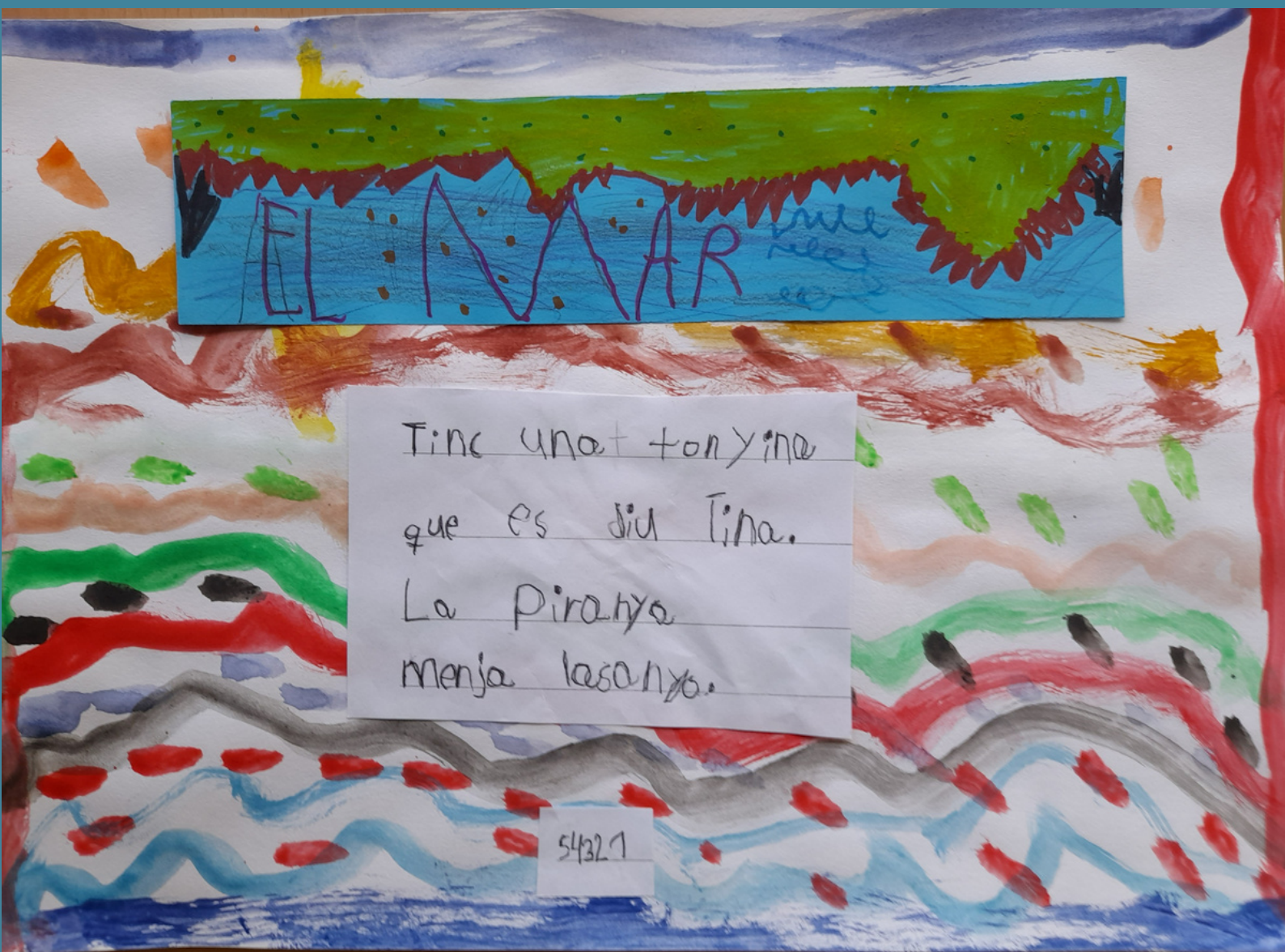
JOCS FLORALS 2024

ESCOLA JACINT VERDAGUER
PALLEJÀ

1r curs: el rodolí

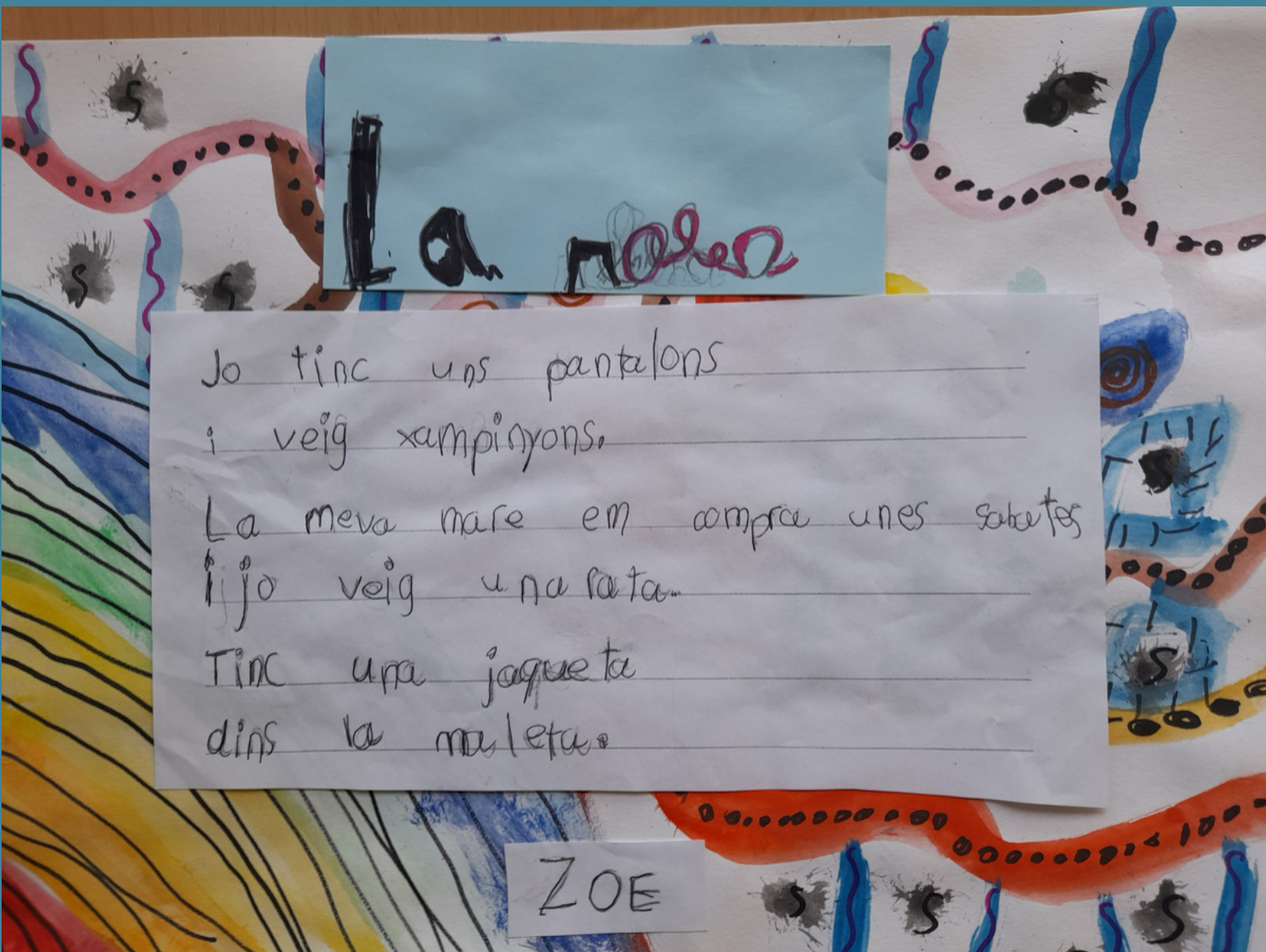
Primer premi

Tinc una tonyina
que es diu Tina.
La piranya
menja lasanyes.

54321

Accèssit

Jo tinc uns pantalons
i veig xampinyons.

La meva mare em compra unes sabates
i jo veig una patata.

Tinc una jaqueta
dins la maleta.

ZOE

2n curs: la notícia personal

Primer premi

EL MEU PRIMER DIA DE LA VIDA

QUAN VA PASSAR?

Fa una mica més de 2920 dies.

ON VA PASSAR?

A un hospital molt gran va néixer un nen.

A QUI LI VA PASSAR?

A un nen molt i molt bonic i animat ros i amb ulls marrons.

QUÈ HA PASSAT?

Va néixer un nen preparat per fer mates i no només això també era un nen molt mogut i molt divertit i també li agradava molt l'esport.

I FINALMENT?

Vaig créixer i es va convertir en un nen molt gran.

PSEUDÒNIM: BLAU FLUIX.

E L M E U P R I M E R D I A D E L A V I D A
R O C M A R C H U E T A S E O A N E

Accèssit

LA PRIMERA VEGADA QUE VAIG FER CACA A L'ORINAL

QUAN VA PASSAR?

Va ser quan aprenia a caminar i a fer caca també, òbviament.

ON VA PASSAR?

A casa meva meva on tenia l'orinal per si no portava bolquers.

A QUI LI VA PASSAR?

A una nena de 7 anys , cabell curts i atrevida amb tot allò que fa. Li agrada fer gimnàstica i ajudar a la gent.

QUÈ VA PASSAR?

Va aprendre a fer caca a l'orinal, va costar una mica perquè feia drames, però molts!!! Li van ajudar i ja en sap.

I FINALMENT?

És una nena gran i ja sap fer caca al vàter.

PSEUDÒNIM: BRUIXOT

LA PRIMERA VEGADA QUE VAIG FER CACA A L'ORINAL
GALA GARCÍA RIMBAU

3r curs: l'anècdota

Primer premi

EL GAT NEGRE

A Torredembarra a casa dels meus avis, el meu germà i jo estàvem al llit, però desperts, vam veure un gat negre per la finestra. El meu germà pensava que tenia poders als ulls perquè eren molt verds. També pensava que era un dimoni negre, però jo li deia que no que era un gat. Però ell no em feia cas. Vam anar a dir-li a la mare, però quan la mare va marxar, el meu germà va dir: "ha entrat el dimoni negre amb poders als ulls dins de la casa". Jo li deia que era només un gat negre amb ulls verds, i el meu germà va estar dient això fins que es va adormir.

L'endemà la meua àvia va trobar el gat i amb un pal llarg quasi li va donar al cul i el gat va sortir corrent molt de pressa i espantat!

Girasol de foc

EL GAT NEGRE - GABRIELLE GARCIA SANTOS

Accèssit

EL SOMNI DEL PENAL

Un dia quan el meu pare era petit i tenia cinc anys estava dormint i va somiar que anava a xutar un penal i quan va xutar el penal en realitat va xutar el seu llit i es va trencar el dit gros del peu. El van haver de portar a l'hospital perquè estava plorant i li feia molt de mal.

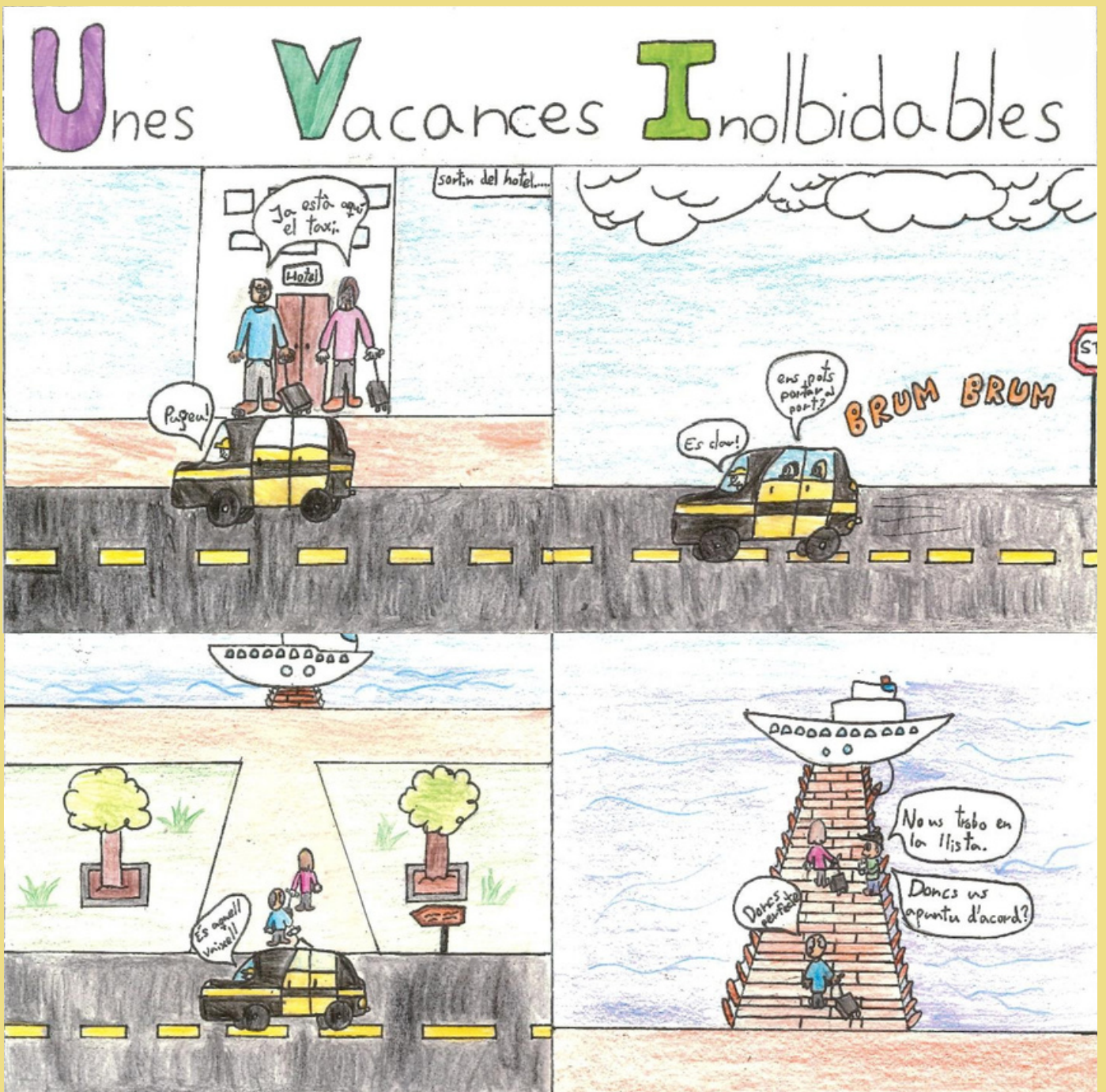
Quan va sortir de l'hospital, ja estava bé ja no li feia mal i ja no plorava. Després vam anar a casa a menjar un gelat de xocolata blanca i de vainilla i va dir el meu pare: "mmm està molt bo" i després se'n va anar a dormir.

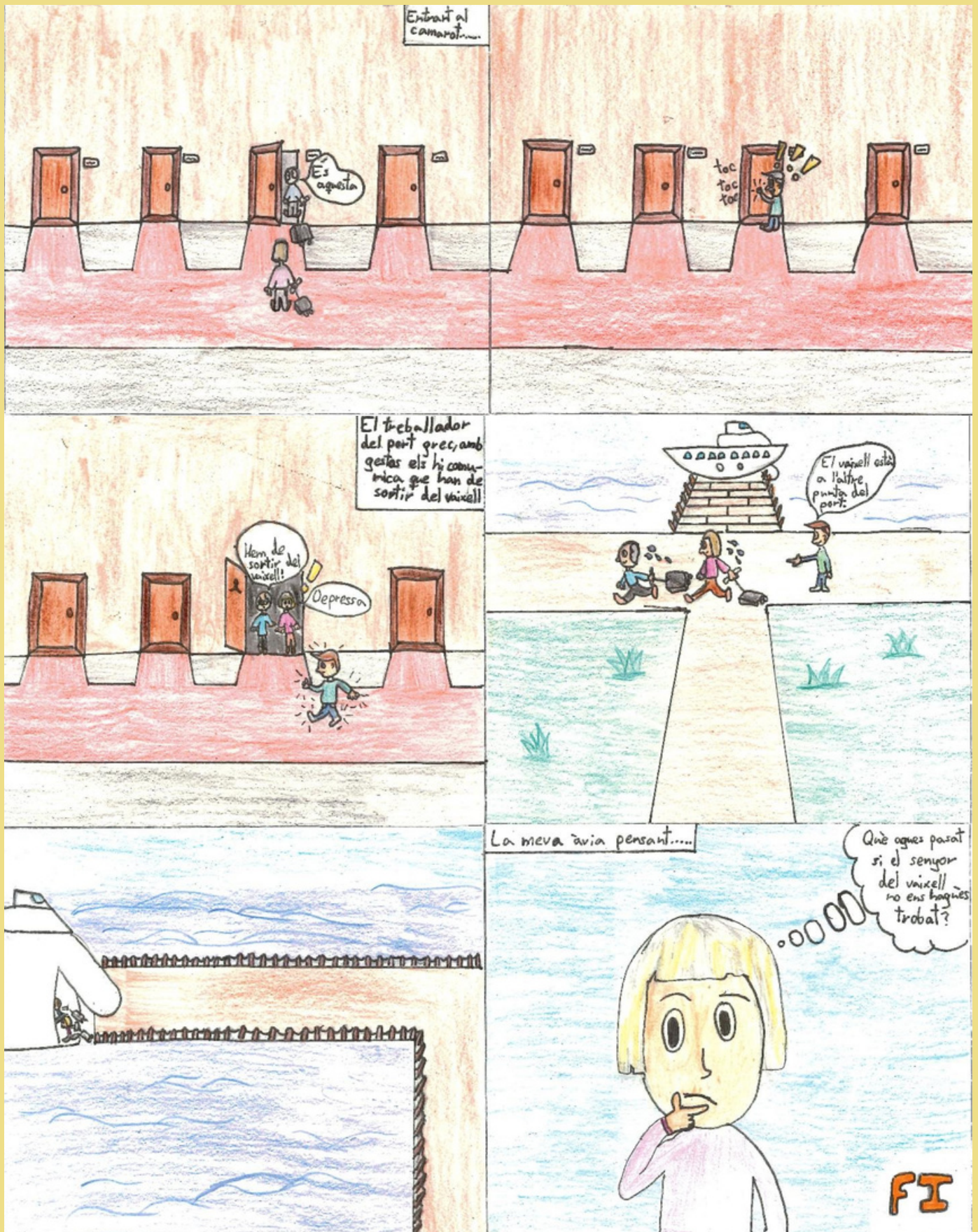
Messi

EL SOMNI DEL PENAL - IAN CHAVES JALDO

4t curs: el còmic

Primer premi

Accèssit

5è curs: el conte científic

Primer premi

ROBATORI A L'INSTITUT

Vet aquí una vegada hi havia un professor que es deia Lluís que cada dia a l'acabar les classes es quedava a l'institut per practicar experiments per ensenyar-los als alumnes.

Un dia va sentir un soroll al qual no va donar-li importància. El segon soroll tampoc, però hi va haver un tercer amb el qual sí es va preocupar. Eren sons buits i greus. Incomprensibles.

Va obrir la porta de classe per mirar si hi havia algú i va veure una ombra movent-se a gran velocitat. Com era fosc, va tornar a classe per agafar una llanterna i sortir mirar, però no va trobar a ningú. Res.

Va tornar a classe, però com no estava tranquil, va decidir anar a una altra sala on guardava més utensilis per a practicar i on tenia el sofre i l'amoníac que necessitava per a l'èxit de l'experiment. Es va posar a treballar i va escoltar passes, claríssimament algú s'acostava al lloc on era ell de forma lenta i constant. Va sortir una altra vegada per veure si hi havia algú i va veure un grup de quatre nois que van sortir corrent en veure al professor.

El professor va començar a perseguir-los però no els trobava perquè els quatre nens es van amagar a una classe que estava oberta però que s'utilitzava com a magatzem de taules velles. Finalment els va trobar i els va fer seure a uns cadires plenes de pols per poder parlar amb ells.

El Lluís va encendre el llum que va trigar a obrir-se. Va veure que un dels nens és el seu nebot i es quedà molt sorprès. El professor els va preguntar que volien robar i els nens van dir volien agafar material per fer experiments per millorar a classe. Li van explicar que els encantava la seva classe i volien practicar fora de l'escola. Però que no tenien el material adient i els pares no els deixaven.

Llavors els explicà que no era necessari entrar sense permís, que podrien haver-li demanat a ell el material que necessitaven. Que ara totes les càmeres havien gravat el que havien fet.

Els nens van reconèixer que el que havien fet estava malament i li va demanar al professor com podien arreglar-lo.

El Lluís els va dir que podien quedar-se amb ell quan acabessin les classes per poder practicar.

Gràcies a aquest gest d'amabilitat i confiança, dos dels nois que varen entrar d'amagat a l'institut són ara metges investigadors de la cura del càncer de mama. I encara ara, quan reben premis, ho agraeixen sempre al seu professor de secundària, que els va acompanyar en la seva passió.

Pseudònim: Alana

R O B A T O R I A L ' I N S T I T U T
E V A R O D R Í G U E Z A L C A L D E

Accèssit

LA IMPREMTA

En un país al que aniràs però no tornaràs, l'any 1440 hi havia un senyor que es deia Johannes Gutenberg. Un dia estava a casa seva amb la seva dona i la seva filla, tranquil·lament, rumiant idees per a escriure un llibre. Però primer va pensar un tema interessant: Animals? No! Historia tampoc! En Johannes no sabia de què escriure el seu llibre. Fins que va pensar en fer un llibre de POEMES.

Va anar ràpidament a comprar una mena de llibreta i va començar a escriure el seu nou llibre amb una ploma ben afilada i tinta negra de la bona.

La seva filla li va preguntar quina lletra faria servir per escriure el llibre per a poder ser copiat per algun escriptor. Ell va pensar: “És veritat. Quin tipus de lletra faig? De pal? No molt gran i ridícula! Lligada? No massa lligada embolicada!

Eeeeeee! I si invento un tipus de lletra que no sigui lligada ni de pal, i si invento un tipus de lletra lligada però separada, i que em permeti copiar els llibres directament sense tornar-los a escriure a mà. Si! Bona idea. Però quin nom li poso? copia lletra? lletra ràpida? Ja ho sé: IMPREMTA!

I a partir d'aquell dia va inventar la impremta i va escriure el seu primer poema que es titulava, *el meu llibre!*

Jo escrivia el meu llibre
i em sentia nou i lliure
Mirant els ocells al cel
la volta blava, l'estel
mentre menjava pa i mel
dansen lletres

I des d'aquell moment va fer molts més llibres de poemes i d'altres temes. Va ser un senyor molt important. La impremta va ajudar a la gent a poder llegir llibres amb més facilitat, més econòmics i fer còpies més ràpid. Molt més ràpid. Ell sempre va explicar que quan li preguntaven d'on havia tret la idea, ell contestava: **De la meua filla petita.**

josh dallas

L A I M P R E M T A
M A R C M A R T Í N E Z P A R R A

6è curs: el poema

Primer premi

ESTIMA'T

Estima't,
és una paraula molt bonica
que et fa gran mica en mica.

No et facis mal,
perquè t'has d'estimar
i recolzar-te com cal.

Sigues original
i no copiis als demés,
perquè tens un cor excepcional
que ningú més té.

Has de tenir seguretat
i no deixar-te portar,
per cap amiatat.

Tu mateix has de ser
per no ser algú indiferent
a la resta de la gent.

Dona-li la mà
a qui et va estimar,
sigues agraït,
sentint-te acollit.

Marblau

Accèssit

LA PAU

Pau, el millor grau.
Quan nosaltres la gaudim,
uns altres ni mengem raïm.
La pau no és només per gent de palau.

Un dia un bombardeig va caure,
sense abans avisar a ningú,
molta gent va morir segur.
Dies després algú ho va retraure.

A Pablo Picasso no li va fer gràcia
I va pintar aquella desgràcia,
Gernika es deia l'obra
I ara a tothom enamora.

Un missatge vull donar:
La guerra encara no s'ha pogut parar.
Això vol dir que la pau
no la gaudim tothom al mateix grau.

Pseudònim : SqueakR30

Punt de llibre

CICLE INICIAL
ENZO GUIJARRO GONZÁLEZ

CICLE MITJÀ
ROMEO MARTÍN GONZÁLEZ

CICLE SUPERIOR
FELIU GARCÍA TRESSERRA